

11. august 2014

EM 2014/114

I henhold til § 33 i Forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter jeg hermed følgende beslutningsforslag:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at det pålægges Naalakkersuisut, at arbejde for at affaldsdeponering og tailings i Sydgrønland i forbindelse med evt. udvinding af meget miljøskadelige uranholdige mineraler og andre radioaktive grundstoffer, herunder Flour, ikke bliver tilladt i Sydgrønland.

(Medlem af Inatsisartut Aqqaluaq B. Egede, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse

I forbindelse med den forestående efterårssamling i Inatsisartut fremsættes hermed nærværende vigtige forslag til beslutning. Med forslaget ønskes, at de enkelte medlemmer af Inatsisartut, gennem deres personlige afstemning træffer en vigtig beslutning som får vidtrækkende betydning for borgerne i Sydgrønland. Beslutningen omhandler de natur- og miljømæssige omgivelser som de lokale beboere i Sydgrønland de kommende år kan komme til at leve i og være omgivet af. Inatsisartut skal således også træffe en beslutning som får en meget vigtig betydning for Narsaq bys indbyggere og derudover bliver meget afgørende for foreholdererhvervets fremtidige vilkår og den rene natur i og omkring Narsaq.

Derudover vil jeg minde om Foreholderforeningens beslutning fra sommerens generalforsamling om, at erhvervet er modstander af deponering af uranaffald og affaldsdeponering af andre radioaktive grundstoffer i Sydgrønland. Denne enighed blev opnået helt uafhængigt af enten et Ja eller et NEJ til uranudvinding i området.

Jeg er enig i den centrale del af denne beslutning, nemlig at områdets beboere kærer sig om ikke at komme i farezonen og beboernes ønske om en fortsat forureningsfri natur- og miljø samt ønsket om, at de kommende generationer sikres et forureningsfrit område og natur i arv, samt at de kommende generationer heller ikke skal overtage udgifter til en miljøoprydning. Derudover er det et ønske fra fåreholdererhvervet, at arbejdet med at etablere og udvikle et over 100 årigt fåreholdererhverv op fra bunden ved grønlændernes egen indsats, ikke sættes i stå og at dette erhverv fortsat sikres udviklingsmuligheder. Jeg har meget meget stor forståelse for Foreholderforeningens tilkendegivelse som jeg mener ikke kan tilbagevises.

Jeg er som forslagsstiller selv kendt som en arg modstander af planerne om en Uranbrydning. Alle er bekendt med, at jeg er en meget stor modstander af, at man agter at bryde radioaktive mineraler- og grundstoffer, efterlade affald og tailings i vort beboede lokalområde og i det hele taget er imod at områdets beboere i deres dagligdag skal udsættes for en øget risiko for en skadelig påvirkning. Jeg har respekt for de mennesker som er enige med en uranbrydning og jeg hilser gerne en debat med dem velkommen.

Byen Narsaq behøver ikke at være den by beboet af mennesker hvor affaldsdeponering af radioaktive mineraler- og grundstoffer finder sted.

Jeg tror på at vi alle kan blive enige om, at skabelse af arbejdspladser ikke kun kan ske ved en Uranbrydning. Vi ved alle, at vi i et samarbejde med råstofsekskaberne kan skabe arbejdspladser og drage nytte heraf, men modsat ved vi også at vi ved egen indsats også kan skabe de nødvendige arbejdspladser for landet og dens borgere – uden at være

fuldstændigt afhængige af fremmede selskaber og folk. Vi skal derfor også være meget dygtigere til at tro på vore egne evner som folk. Fremfor udelukkende at sætte vores lid til råstofselskaberne og deres krav skal vi være bedre til, at koncentrere os om hvori vi kan mødes om hver især vores krav.

Det er absolut nødvendigt at forhindre, at støv fra uran og andre radioaktive mineraler- og grundstoffer i at blive spredt rundt i beboede områder hvor mennesker i forvejen bor. Dette gælder særligt i forhold til grundstoffet flour, som ingen råstofselskaber nogen steder i verden har erfaringer med i forbindelse med mineralbrydning, men som også kan være meget sundhedsskadeligt. Derfor er det nødvendigt nøje at undersøge de reelle risici på forhånd med henblik på ikke at skade menneskene.

Byen Narsaq og dens indbyggere skal ikke frarøves en fremtid, alene begrundet i en forblindet tro på en uranbrydnings økonomiske lysagligheder. Det gælder nu om at bakke op om et samlet fåreholdererhvervs udtalelse og ønsker for fremtiden, gennem dette beslutningsforslag.

Det er mit håb at debatten hér blandt medlemmerne af Inatsisartut vil munde ud i et konstruktivt enighed. Med disse forhåbninger til en god debat fremsættes således mit beslutningsforslag.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Såfremt råstofloven skal ændres i overensstemmelse med forslaget intentioner, vil det have økonomiske konsekvenser for det offentlige. Det må imidlertid antages at udgifterne i forbindelse hermed ikke vil koste mere end udgifterne svarende til 1 AC-årsværk.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv

Ingen

De økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne

Ingen